

neskladju z zakoni, če pa so mu s strokovno etičnimi argumenti nasprotovali, je z njimi verbalno obračunal, svojim najbolj lojalnim sodelavcem, ki so bili pogosto le priskledniki pri občinskih jaslih, pa je naročil, da s temu "uporniki" sistematično obračunajo. Kangler naj bi nekaterim uradnikom iz kabineta celo naročil, da vohunijo za sodelavci, jim prisluškujejo in celo snemajo njihove pogovore na straniščih. Njegovo vpitje je odmevalo po pisarnah mestne hiše in, da, slišali so ga celo naključni obiskovalci, ki so se zadrževali na hodnikih stavbe. Tudi s svojimi najožjimi sodelavci je pogosto ravnal kot s hlapci ali deklami. Početi so morali tudi zelo nemoralna in etično skrajno zavržna dejanja, kot je denimo organizirana gonja proti nasprotnikom na spletnih portalih medijev. Eden izmed Kanglerjevih najožjih sodelavcev se je pod bremeni pritiskov, ki jih je bil deležen s strani nekaterih posameznikov z občine zlomil in je storil samomor.

Čeprav se Kangler rad pohvali, da je bilo v njegovem mandatu storjenega največ za Maribor, da je do sedaj najuspešnejši župan, je tudi to še ena izmed neresnic, ki jo zavzeto širi in vseskozi ponavlja. Kangler je namreč po tem, ko je bil primoran odstopiti in zapustiti mestno hišo, občinsko blagajno pustil popolnoma izropano. Patološko izkrivljena in narcistično psihotična osebnost pa mu narekuje boj proti dejanskim nasprotnikom in izmišljenim sovražnikom, vedno znova in vseskozi uporablja orodje laži in manipulacije, pri tem pa je tako samozaverovan v lasten prav, da tem lažem tudi sam verjame. Franc Kangler ima, tako Vodeb, "izkrivljeno samopodobo", zato so resnične stvari zanj neresnične, dejstva pa popači do te mere, da jih je zdravo razumsko nemogoče sprejeti. Je patološki lažnivec, saj laže vedno in vsakomur. Laže novinarjem in preko njih vsakomur izmed nas, saj zatrjuje neresnične stvari o domnevnih zarotah in krivičnem sodnem preganjanju, čeprav ve, da je vse, kar so mu očitale policisti in tožilci, čista resnica, rad se samohvali in sicer z dosežki, ki niso rezultat njegovega dela, temveč stvar splošnega družbenega razvoja, laže na sodiščih, saj trdi, da so vsi kazenski postopki posledica politične zarote, čeprav dokazi izpričujejo črno na belem, manipulira s svojimi političnimi partnerji in z intrigami in spletkarjenjem doseže notranji razdor in sprtost. Kangler je zavzeto lagal tudi svoji ženi Tatjani, jo vseskozi varal z drugimi ženskami in z njimi preživil prosti čas, si izmišljal službena potovanja, ženo pa prepričeval, da ima dela čez glavo. Lagal je nenazadnje tudi svojim ljubicam, ki so se pred koncem njegovega mandata med seboj hudo sprle, saj se "njihov župan" ni mogel odločiti, katera je njegova prva izbranka. Lagal je tudi svojim političnim botrom, mecenom, "rdečim direktorjem", ki so mu pomagali, da je leta 1996 zasedel sedež v parlamentu in leta 2006 županski stol, kasneje pa jih je drugega za drugim onemogočil in odstranil. Franc Kangler ni zaupanja vreden človek, saj besede ne drži in tudi svoje najbolj lojalne podpornike in sodelavce pusti na cedilu in zavrže takoj, ko najde boljšo priložnost.

Franc Kangler se je rodil in odraščal v Dupleku, po osnovni šoli in kadetnici